Stev. 28. V Trstu, v petek 28. januarja 1916. Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in prazniklh, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega st. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnine in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in tožbe se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega st. 20. — Poštnohranilnični račun st. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Balkansko bojišče. — V vseh delih Črnegore mir. — Določbe glede predaje orožja črnogorske armade.

Rusko bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov. Uspešne akcije manjših Linsingenovih oddelkov.

Italijansko bojišče. — Bojno delovanje včeraj popustilo.

Zapadno bojišče. — Obstreljevanje nemških postojank v sipinah ob belgijskem obrežju. Brezuspešni napadi Francozov v svrho zopetne osvojitve izgubljenih jarkov.

Turška bojišča. — V centru kavkaške fronte nič važnega. Severno reke Murad se nadaljujejo spopadi med turškimi oddelki in sovražno konjenico. — Sicer nič novega.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. januarja 1916, opoldne.

V vseh delih Črnegore, kakor tudi v ozemlju Skadra, vlada popolen mir. Velika večina črnogorskih čet je razorožena. Prebivalstvo nam gre skozi in skozi na roko.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. januarja 1916.

Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Določbe glede predaje orožja črnogorske armade.

DUNAJ, 27. (Kor.) C. in kr. armadno višje poveljstvo objavlja dne 25. januarja 1916 ob 6 zvečer podpisane določbe glede predaje orožja črnogorske armade, ki se glase:

1. Vse v deželi se nahajajoče vojno orožje z municijo vred in priprego, kakor tudi topovi in strojne puške, ročne granate, bombe itd., vojni materijal vsake vrste, plovbena sredstva, bodisi zasebna ali državna last, se izroče c. in kr. vojaškim poveljstvom.

2. Način predaje orožja: Vsak Črnogorec izroči pri sebi se nahajajoča orožja v bližnjih krajih: Podgorica, Nikšić, Kolašin, Danilovgrad, Savnik, Andrijevica, Gioransko. Črnogorska vlada je odgovorna, da ne izostane nikdo pri predaji. Izvedba se izvrši v splošnem tekom 3 dni, v goratih delih dežele najpozneje tekom 6 dni po podpisu protokola. Od teh trenotkov dalje bodo orožje in enake stvari odpremila črnogorska, kjer pa teh ni, avstrijska transportna sredstva v Nikšić, Danilovgrad in Podgorico, kjer bodo čuvane in varovane po c. in kr. vojaških oblastih. Potrebna prevozna sredstva naznani črnogorska vlada z navedbo kraja in prevozne teže pri c. in kr. oddelkih posadk. — Oficirji smejo obdržati svoje sablje. — S strelnimi orožji smejo biti oboroženi: Najpotrebnejši policijski in orožniški organi vseh okrajev, mejne straže proti Albaniji. Dalje se dovoli, da smejo v mejnih ozemljih proti Albaniji in deloma proti Sandžaku zaupniki oblasti nositi samokrese. Vsak Črnogorec, ki sme nositi orožje, mora vedno imeti pri sebi na osebo se glasečo legitimacijo črnogorske vlade, sicer bo po preteku v točki 2 navedenega termina spoznani kot sovražnik, razorožen in izročen vojaškim kazenskim oblastim. Črnogorska vlada bo glede števila oboroženih oseb stavila c. in kr. vojaškemu poveljstvu na Cetinju konkreten predlog in tudi naznanila, kako bodo ti organi na zunaj označeni.

3. Ker so c. in kr. čete zasedle že skoro ves črnogorski teritorij, smejo do sklepa miru nadaljevati operacije. Pri tem jih ne smejo Črnogorci niti ovirati niti vznemirjati. Črnogorska vlada bo s svoje strani c. in kr. čete pri teh akcijah na vse mogoče načine podpirala in sicer glede nastanišč, lesa, vode in prevoznih sredstev, v kolikor dovoljujejo to skromna sredstva dežele.

4. Črnogorska vlada prevzame, kolikor je to v njeni moči, garancijo, da ostanejo za orožje sposobni moški mirni v svojih bivališčih in da ne bo nobene agitacije proti Avstriji. V slučaju, da pride bodisi kjerkoli do take agitacije ali drugih nemirov, zamore c. in kr. vojaško poveljstvo uvesti vojaško nadziranje. Črnogorska vlada bo nudila c. in kr. četam oboroženo silo v vsakem slučaju, kjer bo to potrebno. — Vsa pristanišča, izkrcavališča, železnice in utrdbe so že v rokah c. in kr. čet, ki jih zamorejo obdržati do sklepa miru. Črnogorska vlada izjavlja, da ne eksistirajo v deželi nobene nadaljne utrdbe, če pa so, jih smejo c. in kr. čete zasesti.

5. Vsi avstrijski in nemški ujetniki se morajo dne 25. januarja 1916 izpustiti in izročiti c. in kr. vojaškemu poveljstvu v Podgorici. Črnogorski vojni ujetniki se izroče po sklepu miru. Vendar pa črnogorski delegati prosijo, da se izpuste njihovi vojni ujetniki že pred sklepom miru. One Črnogorce, ki so se po ustavitvi sovražnosti dne 17. januarja 1916, ob 8'30 dopoldne, predali c. in kr. četam, ni smatrati kot vojne ujetnike in se morajo kolikor mogoče hitro poslati v domovino.

6. Upravo Črnegore izvršujejo črnogorske oblasti. Avstrijske vojaške oblasti se zamorejo njihovega sodelovanja vsak čas posluževati.

7. Vsa na Skadrskem jezeru se nahajajoča plovbena sredstva in njihova bivališča je potom seznama naznaniti c. in kr. poveljstvom na Cetinju in jih mora, kolikor je to mogoče, črnogorska vlada dirigirati v Virpazar. Nepotrebna prevozna sredstva bodo c. in kr. vojaške oblasti posestnikom vrnile.

8. Kraljeva črnogorska vlada bo od 25. januarja 1916, če bo potrebno, vsak dan poročala o stanju izročevanja orožja c. in kr. vojaškim oblastim na Cetinju.

9. Črnogorski delegiranci bodo naznanili, kje se nahaja vsakokratna črnogorska vlada. Tokratno bivališče je Podgorica.

10. Črnogorski delegati prosijo, da se prično mirovna pogajanja kolikor mogoče hitro, ker bi se s tem na prebivalstvo učinkovalo pomirjevalno.

Sklenjeno in podpisano od obojestranskih pooblaščenih delegatov.

Cetinje, dne 25. januarja 1916.

C. in kr. delegata: pl. Weber, m. p. fml., Schuppich, m. p. major gen. štaba.

Črnogorska delegata: General Bečir, m. p., major Lompar. m. p.

Črnogorski kralj in vlada na Francoskem.

PARIZ, 26. (Kor.) Agence Havas poroča iz Lyona: Črnogorski kralj je sprejel francoske in inozemske časnikarje in izrazil svoje obžalovanje, da se radi zdravja ne more dalje časa zabavati ž njimi. O zadnjih dogodkih da bo poročal ministrski predsednik. Ministrski predsednik Mijušković je podal natančno pojasnilo teh dogodkov in izjavil, da je storila črnogorska armada več kakor svojo dolžnost in je morala odnehati le vsled premoči in popolnega pomanjkanja živil. Mijušković je energično protestiral proti posebno v časopisju razširjenemu očitanju izdaje Črnegore nad zavezniki in končal: Mi smo žrtvovali vse, da se držimo obveznosti napram zaveznikom: življenje naših vojakov in celo našo deželo. Naj se pusti vsaj našo čast pri miru.

RIM, 26. (Kor.) Po poročilih iz Lyona sta princ Danilo in soproga zopet odpotovala iz Lyona proti rtiču sv. Martina.

Črnogorske stvari.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročila francoskih in italijanskih listov o novih bojih v Črnigori so svojevoljne izmišljotine. Nasprotno se more ugotavljati, da Črnogorci prihajajo sami iz še nezasedenega, ozkoomejenega ozemlja jugozapadno Tarinega kolena in ob Limu k avstro - ogrskim prednjim stražam in prosijo, da sprejmejo njihovo orožje. Od početka odlaganja orožja avstr - ogrske čete sploh niso zadele na odpor.

Kralj Nikola je iz Podgorice odšel v Skadar in je odtam na konju pohitel v Sv. Ivan v Medovi, kjer se je vkrcal na italijansko ladjo. Kralj Nikola je torej zapustil svojo deželo in svojo armado. Ni se še moglo ugotoviti, kdo sedaj predstavlja v Črnigori legitimno vladno oblast. To pa za nadaljni razvoj dogodkov in s stališča dejstva, da je vojna proti Črnigori zmagovito končana, nima niti najmanjšega pomena.

Znaten del črnogorske armade je že razorožen, topovi so najbrž že vsi v rokah avstro - ogrskih čet, patron se oddaja na milijone.

To poročilo je tako jasno, da mu pač ni treba dodajati nobene pripombe. Zato se nam zde tem zanimivejša poročila, ki prihajajo iz ententnih krogov in ki poizkušajo položaj v Črnigori slikati popolnoma drugače. Tako poročajo iz Lyona: Kralj Nikola je 24. t. m. ponoči prispel semkaj. Minister Cochin, ki ga je hotel pozdraviti, je zgrešil vlak in torej ni bil navzoč. Kralj je nosil vse redove, kar je zelo imponiralo številnemu občinstvu. Z njim sta prišla princa Danilo in Peter, več ministrov, srbskih častnikov in 20 vojakov. Ker v hotelu, v katerem se je nastanila kraljica, ni bilo prostora, se je kralj nastanil v Grand hotelu. Župan je izjavil, da da mesto kralju na razpolago vilo. Poučeni krogi poročajo o sporih v kraljevi rodbini. Princ Danilo da noče ostati pri svojem očetu, temveč hoče vstopiti v francosko armado. Princ Danilo da nima nič proti temu, da bi postal princ Mirko prestolonaslednik.

Londonska »Morningpost« poroča, da je bila po zasebnih poročilih iz Črnegore črnogorska kraljična Ksenija tista, ki je povzročila kapitulacijo Črnegore, to pa zato, da po smrti kralja Nikole ostane črnogorski prestol njenemu bratu, namesto da bi se Črnagora, kakor baje želi večina Črnogorcev, združila s Srbijo v Veliko Srbijo pod Karadjordjevići.

Nekako v enakem smislu se glase tudi vesti, ki prihajajo iz Bukarešta in ki pravijo: Tukajšnji ententni diplomatje hočejo vedeti, da se v Rimu vrše zelo važna pogajanja zaradi izpremembe črnogorskega položaja. Po novejših informacijah so vlade ententnih držav sklenile dogovor, po katerem bi se moral kralj Nikola odreči prestolu. Angleška in Francoska da celo želite od kralja Nikole, da naj bi pred svojim odstopom izpremenil prestolonasledstvo in ne odstopil v prid nevtralno čutečega prestolonaslednika Danila, temveč v prid rusofilskega princa Mirka. Ta načrt da podpira italijanska kraljica Jelena in tudi princ Mirko da bi rad zavzel mesto svojega brata. Prestolonaslednik Danilo da protestira proti vsaki rešitvi črnogorskega vprašanja, ki bi onemogočala posebni mir med Črnogoro in centralnima vlastima. Kralj Nikola sam da ni hotel izpolniti željo svojih bivših zaveznikov in je šele po daljšem siljenju pristal na potovanje v Rim, od katerega so si veliko obetali v Kviripalu.

Iz Lugana se poroča, da po zanesljivih rimskih vesteh kralj Nikola ni odšel prostovoljno v prognanstvo na Francosko, temveč da ga je prisilila revolucija njegove lastne rodbine v zvezi s tremi generali armade in poslaniki četverozaveze, da se je vkrcal na italijansko ladjo, ki ga je prepeljala v Italijo.

O dogodkih v Črnigori po odhodu kralja Nikole poroča milanski »Secolo« iz Aten: Skadar so branile skromne čete, ki so jih v vsej hitrici organizirali princ Mirko ter generala Vukotić in Martinović. Dva dni so s Taraboša poizkušale preprečiti sovražno prodiranje, a so se končno morale umekniti premoči, ker niso imele artiljerije. 2500 Črnogorcev je bilo ujetih. Princ Mirko je koncentriral svoje glavne moči v Skadru. Okoli 60.000 Srbov je v strahovitem stanju, telesno popolnoma oslabljenih, prekoračilo Dvin, da preko Kroje in Tirane dospejo v Drač. Veliko vojakov ima s seboj svoje žene in otroke. Kolona prednjih straž je poizkušala rešiti zaloge živil v Sv. Ivanu v Medovi, pa je bilo nemogoče, ker ni bilo prevoznih sredstev.

Oficijozni »Giornale d'Italia« pa pravi, da so vesti iz Črnegore silno pičle in zmedene. Zdi da se, da je Črnagora v stanju popolne anarhije (?). Zasedenje Skadra po Avstrijcih da uradno še ni potrjeno, ravno tako da še ni gotovo, da se črnogorske čete umikajo iz Drača. Princ Mirko da je regent Črnegore in ima pravico, da sklepa pogodbe s tujimi vlastmi. Za njegovo stališče pa da je raznih ugodnih znakov, med njimi tudi dejstvo, da je kralj Viktor Emanuel povabil kralja Nikolo, ko se je vozil skozi Rim, na poset italijanske fronte in da je kralj Nikola obljubil zelo laskavo, da se odzove temu vabilu.

Znatno se razlikuje od tega poročila poročilo rimske »Tribune« iz Brindisija, ki pravi, da so tamošnji črnogorski in srbski begunci v velikih skrbeh zaradi usode onih beguncev, ki so ostali v Črnigori in Albaniji. Pred ustjem Bojane da križari avstrijsko vojno brodovje, ki preprečuje vsako uporabo pristanišča v Sv. Ivanu v Medovi. Črnogorski in srbski begunci se umikajo preko Lješa v Drač. Od Skadra do Lješa je 24 ur hoda. Pot pa je zelo slaba. Zastopnik Črnegore v Rimu, Radović, je naznanil beguncem v Brindisiju, da se je sklenilo, da se begunci zbero na Krfu, kar pa ni napravilo najboljšega vtiska pri njih, ki se še sedaj ne morejo ločiti od svojih ruskih pušek in izjavljajo odločno, da nočejo oditi na Krf, da bi se borili za Grško.

Kot končno posledico vseh teh »ugodnih« vesti naj navedemo še naslednje dve vesti: »Secolo« je doznal, da se je italijanska kolonija v Albaniji z velikimi težavami vkrcala v Medovi. — Iz Milana se poroča: 25. t. m. sta dve nadaljni transportni ladji z italijanskimi begunci iz Albanije dospeli v Bari.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. januarja 1916, opoldne.

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. januarja 1916.

Izvzemši uspešnih akcij manjših nemških in avstrijskih oddelkov pri Linsingenovi armadni skupini, nič važnega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. januarja 1916, opoldne.

Včeraj je bojno delovanje v splošnem popustilo. Pri Oslavju je naš topovski ogenj privedel zopet 50 ubežnikov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 26. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 24. januarja: V Lagarinski dolini so se vršile 22. t. m. majhne srečne ofenzivne akcije naše pehote na pobočju severno Morija. Na frontnem odseku levega brega Adiže je sovražnik začel živahno obstreljevati s puškami in strojnimi puškami naše postojanke na severnih razrastkih pogorja Torta, ne da bi napadel ali napravil škodo. V Sextenski dolini je 23. t. m. naša artiljerija bombardirala Moos, odkoder je pregnala sovražno posadko. Delovanje naših pehotnih oddelkov na Bovškem in v tolminskem odseku je neprestano zaposlovalo sovražnika in ga je prisililo, da je ustavil svoja utrjevalna dela. Ujeli smo tudi nekoliko mož. Včeraj popoldne je sovražna baterija na severnem pobočju Vrha sv. Mihela nepričakovano začela silovito obstreljevati naše postojanke na Monte Fortinu severovzhodno Gradiške. Hitro in intenzivno koncentriranje našega artiljerijskega ognja iz sosednjih odsekov je prej kot v četrt ure prisililo sovražno artiljerijo, da je omolknila.

Italijanski kralj odšel na fronto.

RIM, 26. (Kor.) Kralj Viktor Emanuel se je vrnil v vojni pas.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. januarja 1916.

V zvezi z obstreljevanjem naših postojank v sipinskem ozemlju po sovražni artiljeriji, so sovražni monitorji brezuspešno obstreljevali ozemlje Westenda. Na obeh straneh ceste Vilmy - Neuville so naše čete po uspešnih razstrelbah zavzele z naskokom francosko postojanko v širini 500—600 m, ujele 1 oficirja in 52 mož in uplenile eno strojno puško in 3 minovke. Po brezuspešnih protinapadih sovražnika so se razvili tu in pri drugih v zadnjih dneh osvojenih jarkih živahni boji z ročnimi granatami. Mesto Lens je bilo v močnem sovražnem ognju. V Argonih od časa do časa srditi topovski boji.

Vrhovno armadno vodstvo.

ŽENEVA, 27. (Kor.) Kakor se poroča iz Hazebrouka, je angleški brigadni general Fitten, kraljev bočni adjutant, umrl za ranami, dobljenimi na bojišču.

Kanadska municija za Anglijo.

AMSTERDAM, 26. (Kor.) Kakor poroča neki tukajšnji list, je izjavil kanadski ministrski predsednik, da vozi vedno 40 ladij municijo iz Kanade v Anglijo. Ukrenjene bodo odredbe, da se tekom leta zviša izvoz na 1½ milijona ton. Pred kratkim je stopilo v atlantsko službo 23 nemških ladij, ki so bile zaplenjene.

Potopljeni parniki.

LONDON, 26. (Kor.) Parnik »Norseman« se ni potopil, ampak zavozil na suho. Nihče ni izgubil življenja.

LUGANO, 26. (Kor.) Italijanski parnik »Vera« je prevzel moštvo v atlantskem oceanu potopljenega parnika »Pollonthia«.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 26. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Kavkaška fronta: V središču razven bojev med predstražami nič važnega. Severno reke Murad so se tudi včeraj nadaljevali spopadi med našimi oddelki in sovražno konjenico. — Na ostalih frontah nobene izpremembe.

LONDON, 26. (Kor.) Petrograjski korespondent »Daily Cronicle« poroča, da se nahajajo ruske čete zapadno Hamadana sedaj le še 10 dni hoda od angleške armade pri Kutelamari. Vendar pa še ne pride tako kmalu do združenja. Ne glede na to, da vodi pot skozi gorato ozemlje bodo skušali Nemci in Turki skupno s perzijskimi pomožnimi četami preprečiti združenje. Guverner iz Nuristana, Nizam es Saltaneh, ki je dobil od perzijske vlade ukaz, da naj sestavi kako oboroženo silo, da napravi konec ropom, je stopil na sovražno stran. Upa se, da bo kljub temu mogoče doseči združenje, tako da bo spomladi mogoče zapreti sovražniku pot v južno Perzijo.

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépin

— Toda stvar ne sme ostati kar tako.

— Ali naj vam povem, kaj vam je storiti?

— Mislim, da želim to.

— Vidite to pismo, — je dejala Brankadorka in potegnila iz žepa zapečateno pismo.

—Da.

— To pismo vzamete.

— Dobro!

— In ga odnesete.

— Takoj! Toda kam? Saj ni naslova na njem.

— V Neuilly, v ono malo hišico, o kateri ste govoril.

— Dobro.

— Ali boste videl Leontino?

— Da.

— Skrivaj.

— To je prav lahko.

— In oddaste ji to pismo skrivaj.

— Dobro, dobro, dobro!

— Leonida ne sme o vsem tem slutiti prav čisto nič.

— Videl ne bo nič; zanašate se lahko name.

— Če dobro izvršite moj nalog, pozabim vse vaše pregreške in vas zopet milostno sprejmem.

— To je moja najiskrenejša želja.

— Sedaj se pa podvizajte.

— Ali je to vse?

— Da.

— In kak bo konec?

— Petindvajset zlatnikov danes.... in če stvar poteče dobro, jutri ravno toliko.

— Vraga! Tisoč frankov!.... To je malo.... posebno ker se moram odreči bankirjevim zlatnikom, kakor se mi zdi.

— To se ne ve. Ne pravim niti da niti ne.... Vsekakor pa pomislite, da vas v slučaju, če bi ne hotel storiti, kar zahtevam, ali pa če bi stvar izdal, čaka porotno sodišče.

Tircis je zmignil z ramami.

— Govoriva resno, madame Brancador! Prav rad ostanem na strani vaših prijateljev, to je tako gotovo kot amen v očenašu. Kar se pa tiče porotnega sodišča, je pa to nekoliko naivna grožnja.... Saj morate vendar uvidevati, da se, če bi hotela tožiti mene, cesarski prokurator najprej vam posmeje v obraz in vas gotovo ne med zadnjimi vtakne v luknjo.

— Aj, tako torej mislite vi?

— Vraga, menda da! In vi sama mislite tudi tako, drugače bi ne bila tako pametna kakor ste.

— In mislite, da bi se cesarski prokurator tudi gospodu Mauricu Torcyju posmejal v obraz, gosnodu Torcyju, ki mu povem vse?

Tircis ni odgovoril ničesar.

— Kakor se zdi, vas je nekoliko poparilo to, dragi moj — je nadaljevala sovodnica.

— Dobro je! Molčal bom in ubogal.

— Tako mi je všeč in računam na vas.

— Prav je. Torej danes petindvajset zlatnikov .... kaj ne?

— Da, in ravno toliko jutri zjutraj.

— Vedaj vas vidim zopet?

— Drevi ob osmih.

Kje?

— Pri meni.

— Ali me boste zadrževala dolgo?

— Morda.

— Če pa bo Leonida zahteval, da naj stražim Leontino?

— Tedaj že najdete kak izgovor, ne da bi on mogel misliti kaj.

— Kaj naj mu rečem?

— To je vaša stvar.... Če ste plačan, morate imeti tudi nekoliko možganov v glavi.

— Dobro.... si že izmislim kaj.

— Toda pomislite dobro! Danes ne gre za kak poizkus, temveč se mora stvar posrečiti popolnoma.

— Posreči se prav gotovo.

— Pojdite torej in bodite previden in spreten; drevi....

— Drevi, razumem.

Tircis je ustavil izvoščka, ki je prazen vozil v smeri proti železnici, in ko se je poslovil od Brankadorke v vseh oblikah vdane pokorščine, je stopil v voz in zaklical kočijažu:

— Barrière de l'Etoile, dragi moj!

XL.

Vrnitev v Parlz.

Istega dne proti deveti uri zvečer je voz gospoda de Vannoy pripeljal gospoda Maurica in Karla zopet v Pigalsko ulico in je obstal pred vrati hiše, v kateri sta stanovala.

Maurice je bil zelo vesel, ker je videl pred seboj celo nepregledno vrsto lepih del, ki so mu obetala imenitne dohodke.

Karel pa je bil ravno tako vesel in blažen, ker je videl svojega prijatelja srečnega in zadovoljnega.

Prijatelja sta pohitela po stopnicah navzgor. Namesto da bi bil pozvonil, je Maurice odprl vrata z majhnim ključem, ki ga je vedno nosil pri sebi.

V predsobi sta našla Josipa, ki je ravno nažigal svetiljko.

— No, Josip, — je vprašal Maurice, — ali je kaj novega? Ali gospodična še bedi?

— Gospodična se še ni vrnila, — je odgovoril sluga.

— Se še ni vrnila? — je vzkliknil umetnik in obenem ga je pretreslo močneje kot pa če bi mu bil električni stroj izpraznil vso svojo elektriko v prsi.

— Se še ni vrnila? — je ponavljal; — potemtakem je šla z doma?

—Da, gospod.

— Šele pred kratkim?

— O ne, gospod, že zdavnaj, nekako okoli poldneva.

Rojstni dan nemškega cesarja.

BERLIN, 27. (Kor.) Wolffov urad javlja: Praznovanje rojstnega dne nemškega cesarja se je vršilo v glavnem stanu že dne 25. t. m. Čestitke cesarja Franca Jožefa je izročil nadvojvoda prestolonaslednik osebno, one zvezne avstroogrske armade armadni višji poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik, v katerega spremstvu se je nahajal baron Conrad Hötzendorf. Vrh tega so se udeležili slavnosti: princ Henrik pruski, vojaška pooblaščenca Turške in Bolgarske, državni kancelar Bethmann - Hollweg, šef generalnega štaba Falkenhayn, vojni minister Wild in veliki admiral Tirpitz. Na nagovor nadvojvode prestolonaslednika je odgovoril cesar z izrazom zahvale za čestitke zveznega vladarja, izražajoč zaupanje v končno zmago zveznih armad. Dne 27. januarja je bila v velikem glavnem stanu služba božja.

DUNAJ, 27. (Kor.) Rojstni dan nemškega cesarja so proslavili danes na Dunaju s slovesno službo božjo v evangeljski cerkvi, ki so se je udeležili: v zastopstvu cesarja prestolonaslednik Karel Franc Jožef, na Dunaju se mudeča nadvojvodi Franc Salvator in Karel Štefan — prestolonaslednik in nadvojvoda Franc Salvator v uniformah njihovih pruskih polkov, nadvojvoda Karel Štefan v nemški mornariški uniformi — dalje vnanji minister baron Burian, skupni finančni minister dr. Körber, vojni minister Krobatin, ministrski predsednik grof Stürgkh s člani kabineta, ogrski minister baron Roszner v zastopstvu ministrskega predsednika grofa Tisze, najvišji dvorni in državni dostojanstveniki, občinsko predsedstvo Dunaja, nemški poslanik Tschirsky s soprogo in člani nemškega poslaništva, saksonski poslanik s soprogo in člani poslaništva, bavarski poslovodja v zastopstvu odsotnega poslanika, predsedstvo evangeljskega višjega cerkvenega sveta in veliko število vernikov. Mesto je bilo že včeraj bogato v zastavah. Iz vseh delov monarhije prihajajo poročila o slovesnem praznovanju današnjega dne.

MONAKOVO, 27. (Kor.) Povodom rojstnega dne nemškega cesarja je poslal kralj Ludovik brzojavko čestitko, v kateri izraža trden namen vseh, da se nadaljuje težki vsiljeni boji do zmagovitega in bodočnost Nemčije zasigurajočega konca. Cesar Viljem se je zahvalil v odgovoru za prijazno čestitko in izjavil, da zamoremo zaupajoč v Boga, v željo junaških čet po zmagi in požrtvovalnost nemškega naroda s samozavestjo čakati na izid najbolj krvave borbe med narodi.

Konference v Pešti.

DUNAJ, 27. (Kor.) »Fremdenblatt« poroča: Ministrski predsednik grof Stürgkh odpotuje v kratkem s par člani kabineta v Budimpešto, kjer se bodo vršila posvetovanja z ogrskim ministrstvom o gospodarskih vprašanjih.

Angleški premog za Grško.

ATENE, 26. (Kor.) Z Anglijo je bil sklenjen dogovor glede dobave premoga za industrijske akcije Grške. Anglija je dovolila izvoz premoga za železniške družbe, kolikor ga ravno potrebujejo. Uvažanje ameriškega premoga se nikakor ne bo oteževalo.

Nizozemska kraljica obolela.

HAAG, 26. (Kor.) Kraljica Viljemina je obolela za mumsom.

Eksplozija.

TARBES, 25. (Kor.) V tukajšnjem arzenalu je v prostoru, kjer se vrši sortiranje patron, nastala eksplozija, pri kateri je bilo 5 oseb ubitih in približno 30 ranjenih. Eksplozija je le slučaj nesreče.

Položaj.

27. januarja.

Glede položaja v **Romunski** je vladala te zadnje dni neka tišina in ni bilo vesti o kakih važnih pojavih in izjavah, po katerih bi se dalo kaj sklepati o dispozicijah v tamošnjih vodilnih krogih. Je pa vesti, ki pričajo, da je četverosporazum neprestano na delu, da bi Romunsko zaplel v svojo mrežo. Znaki tega prizadevanja bi bili glasovi, da je Anglija kupila v Romunski 80.000 vagonov žita, in pa vest o romunskem posojilu na Angleškem. Romunski list »Steagul« pa podaja pojasnila, v kakem razmerju ste obe te dejstvi med seboj. Nakup 80.000 vagonov žita po angleški vladi je v resnici državno posojilo, ki je je Bratianova vlada dogovorila v Londonu v pokritje raznih potreb državnega življenja. Angleška vlada je dala Romunski na razpolago 250 milijonov lejev, a romunska vlada jej je ponudila v pokritje tega zneska 80.000 vagonov žita, ki se ima po vojni odpraviti v angleške luke. Podobno tolmači stvar tudi bukareški poročevalec nemškega lista »Vossische Zeitung«.

Odprto pa ostaja vprašanje, ali to tolmačenje odgovarja dejstvom, ali pa ima prikrivati kaj, kar bi romunska vlada rada prikrivala pred svetom: ali niso morda stiki med Romunsko in entento taki, da bi moglo prvo kompromitirati pred nasprotniki poslednje.

K veliki pozornosti svari tudi vest, ki jo prinaša »Vossische Zeitung« iz Amsterdama, da se namreč **Anglija pripravlja za poostrenje gospodarskega boja.** Eno sredstvo v ta namen da je nakupovanje letine v nevtralnih deželah. Nakup v Romunski da je bil prvi korak, a sedaj poizkušajo angleški trgovci z nakupovanjem velikih množin živil na Holandskem in v Skandinaviji na angleški račun z namenom, da bi ta živila ne odšla za centralni vlasti.

Sploh se zdi, da se je **ententa odločila**, da jej bo odslej vsako sredstvo **dobro**, pa ne samo proti centralnima vlastima, ampak tudi proti vsakomur, ki se jej zdi »sumljiv«. Na to bi kazali tudi ponovni glasovi, da so na **Grškem** prišli na sled zaroti proti kralju Konstantinu, ki jej je na čelu neki stotnik angleškega generalnega štaba. Neki grški praporščak, dodeljen generalnemu štabu, da je namreč naznanil, da je bil od agentov entente pozvan, naj preskrbi izvestne zaupne dokumente. Tako so prišli zaroti na sled. Aretirali so baje že štiri mestne uradnike v Atenah kot sokrivce.

In nič čudnega ne bi bilo, če bi imel tudi Venizelos svoje prste vmes. Preko Budimpešte prihaja, seveda oficijelno še ne potrjena vest, da je državno pravdništvo uvedlo kazensko postopanje proti Venizelosu in njegovim bližnjim pristašem. Državno pravdništvo da ima že toliko važnih podatkov v rokah, da je moglo vložiti obtožbo. Preko Sofije pa javljajo, da je dobila grška vlada zanesljive vesti, da je prišlo med vojnim vodstvom entente v Solunu in Venizelosom do dogovora, **ki je naperjen proti neodvisnosti Grške.**

»Spokorjenje« **kralja Nikole** in povrnitev **Črnegore** v četverosporazumu ste centralni vlasti sprejeli s primerno hladnokrvnostjo. Drugače v **Italiji.** Tu pa se ne morejo pomiriti duhovi. Tu vidi javno mnenje v uspehih avstro - ogrskih čet in v zasedenju Črnegore polom za italijanske aspiracije na Balkanu, sosebno pa na vzhodni obali Adrije, in se dobro zaveda, da je ob tem za Italijo nesrečnem preobratu povsem irelevantno, ali se hoče Črnagora pogajati ali ne, ali pa vzbujati videz nadaljnega odpora. Vznemirjenje po Italiji je tem večje, ker je povečuje popolni neuspeh s tolikimi visokoletečimi obljubami zapričete italijanske ofenzive proti Avstriji. Koliko lažji bi bil danes položaj italijanske vlade, da je ni vodil tudi v nje politiki tisti nesrečni italijanski temperament, tisa širokoustnost in bahavost, to je: da je hladneje računala, resneje mislila, pametneje cenila nasprotnika in da je bila na podlagi vsega tega skromneja v svojih obljubah!! Javnost bi se bila zadovoljevala z manjim in bi — ako bi bila opozorjena na težave, s katerimi se bo boriti, namesto da so jo brezvestno dvigali v oblake z nebotičnimi obljubami — tudi eventualno nesrečo prenašala mirneje.

Znak, kako razpoloženje je sedaj celo med italijanskimi ministri in v javnosti, je v dejstvu, da so — kakor je javil »Messaggero« — odpovedali vsa predavanja, ki so bila za ta mesec napovedana po raznih mestih Italije. Na javnih shodih povpraševali ljudje po krivcih političnega poraza in militarične blamaže, ki sta zadela Italijo. In vidijo jih v sedanjih ministrih, ki jim očitajo, da so narod zavedli. In zopet se oglašajo glasovi, ki trde, da so kabinetu Salandre dnevi šteti. Če je res temu tako, verujemo g. Salandri, da ne bo bežal iz strahu pred odgovornostjo, marveč pred — javnim mnenjem.

In da bo mera trpkosti za Italijo do vrha polna, očitanja v ruskih, angleških in francoskih listih nočejo potihniti. »Rječ« očita n. pr. Italiji, da že pri solunski ekspediciji ni hotela sodelovati in tedaj, ko se je srbska tragedija bližala svojemu zvršetku. »Corriere della Sera« opravičuje Italijo, češ, da nima toliko vojnih zborov na razpolago, da bi jih pošiljala v Srbijo, Albanijo in Črnogoro. Pri tem pa se mu je podtaknilo zlato in za Avstro - Ogrstvo dragoceno priznanje, ko piše: »Italija ima na svojih mejah sovražnika **in mora biti pripravljena, da stopi na pot eventualni veliki sovražni ofenzivi!!«**

Dobro je zasolil ententi »Giornale d'Italia«, da brani politiko in militarično vedenje Italije. Naj bi bili — pravi — s pravočasno **ofenzivo v Bosni onemogočili, da Boroević odvede svoje čete na Sočo.** Tudi na diplomatičnih pogreškah napram balkanskim državam da ni bila Italija nič udeležena.

Tako se prekljajo z medsebojnimi očitanji, a prava sodba bo edino ta, da imajo — obojni prav!

Grška vlada proti Venizelosu.

Venizelosove spletke proti grški vladi in kralju samemu zavzemajo čim dalje tem večji obseg, tako, da vlada ni mogla več odlašati in je morala odločno nastopiti proti temu zagrizenemu sovražniku sedanje vladavine na Grškem, ki hoče na vsak način zaplesti Grško v svetovno vojno na strani entente.

Iz Sofije poročajo sedaj, da so prišle po indirektnem potu tjakaj vesti iz Aten, da je grška vlada dobila zanesljive podatke, da se je med armadnim vodstvom ententnih čet v Solunu in Venizelosom sklenil dogovor proti neodvisnosti Grške. Dogovor se nanaša na slučaj aktivnega sodelovanja Grške proti ententi. V tem slučaju bi Venizelosovi pristaši napadli odredbe vlade in krone, jih proglasili za protizakonite in kršenje temeljnih določb ustave, proglasili ustavitev vladne oblasti nad grškim ozemljem, ki je zasedeno po ententi, in sestavili pod Venizelosovim vodstvom vladno komisijo. Brez dvoma ukrene grška vlada proti tej zaroti, ki kaže jasne znake vstaje, protiukrepe in to tembolj, ker je grška armada neomajno vdana kralju.

Tako poročilo iz Sofije. Iz Budimpešte pa je dospela naslednja atenska vest: Vlada je že pred več dnevi naložila državnemu pravdništvu, naj uvede predpreiskavo zaradi državi sovražnega delovanja Venizelosa in njegovih bližnjih pristašev. Tekom predpreiskave je državno pravdništvo dobilo v svojo posest toliko važnih podatkov proti Venizelosu, da je sedaj dvignilo proti njemu obtožbo, Venizelosa, ki se že dalje časa sem mudi v Solunu, pokličejo v Atene. Če se ne odvoze temu pozivu, bodo nemudoma aretirali njega in glavne njegove pristaše.

S temi dogodki je najbrž v zvezi tudi naslednja atenska vest, ki jo objavlja »Südslavische Korrespondenz«: V zadnjem času se je konstatiralo v Atenah znatno, v oči padajoče razrahljanje javne varnosti. Roparske tolpe so gospodarile v atenski okolici, roparji so v bližini vojašnic napadali vojake in jih tudi umorili nekoliko. Krivda na teh dogodkih se je splošno pripisovala atenskemu policijskemu načelniku, polkovniku Zyndrakakisu, rodom Krečanu, intimnemu prijatelju Venizelosovemu. Polkovnik Zyndrakakis je bil odstavljen in na njegovo mesto je bil imenovan njegov nasprotnik, polkovnik Palamaras.

Da je zadnji čas za energični nastop grške vlade proti Venizelosovim spletkam, kaže končno tudi dejstvo, da so se, kakor se poroča iz Milana, angleško - francoske čete tudi že začele izkrcavati na Kreti in da je grška vlada morala poslati močne čete na otok Samos, kjer so nepričakovano pojavili nemiri, ki jih je pač tudi zanetila ententa, samo da bi imela priliko za posredovanje in zasedenje tega otoka. Skrajni čas je res že, da Grška odločno nastopi v svojo lastno obrambo.

Domače vesti.

Rojstni dan nemškega cesarja. Povodom včerajšnjega rojstnega dne nemškega cesarja Viljema II. je bilo mesto bogato okrašeno z zastavami.

Oskrbovanje grobov padlih junakov. Na vojno ministrstvo je došla tekom vojne že cela vrsta vprašanj, ki se pečajo z zadnjimi počivališči v vojni padlih junakov. Samoobsebi umljivo je, da zanima posebno svojce, če in na kak način se skrbi za grobove onih, ki so bili pokopani daleč od domovine in katerih grobove zamore le redkokedaj oskrbovati družina sama. Vojno ministrstvo je že poprej spoznalo važnost te zadeve in občutilo potrebo, da smatra to vprašanje za častno dolžnost armade, za kar dolguje odgovor javnosti. V zadoščenje notranjim čustvom javnosti bodi povedano, da že sedaj kolikor dovoljujejo pač čas in okoliščine, posamezni armadni deli in vojaška poveljstva skrbe za primerno ohranitev grobov junakov. V svrho obsežne in sistematične ureditve vseh tozadevnih vprašanj, je bil ustanovljen v vojnem ministrstvu sporazumno z obema deželnobrambnima ministrstvoma in avstrijskimi in ogrskimi političnimi centralnimi oblastmi, oddelek za vojne grobove. Posvetovanja z nemškimi in bolgarskimi vojaškimi oblastmi so imela nalogo in rezultat, da se zagotovi enako postopanje tudi v zveznih državah. Umetniki, arhitekti in vrtnarski strokovnjaki bodo odposlani v dotična ozemlja, da poskrbe posebno, kar se tiče naprave in okrasitve grobov junakov, strokovnjaško izvedbo na podlagi primernih načrtov. V splošnem ravna vojno ministrstvo, oziroma omenjeni novi njegov oddelek, po naslednjih načelih: Ne dela se nikakršna razlika med zadnjimi počivališči naših, zaveznih in sovražnih vojakov. Grobovi imajo preprosto, toda čedno in dostojno obliko. Pazi se, da se umetniški prilagojajo okolici. Grobovi junakov se označajo kot taki. Na toriščih velikih, zgodovinskih bitek se napravijo posebna pokopališča junakov, kakor se je zgodilo že pri Gorlicah in Tarnovem. Za evidenco grobov se napravijo katastri. V poznejšem času se postavijo večji spomeniki na primernih krajih. Misli se na to, da se grobovi junakov fotografirajo in dajo slike rodbinam, kolikor le mogoče zastonj. Končno se more le še ponovno poudarjati, da vojna uprava vprašanju vojaških grobov posveča trajno najresnejšo in ljubezni polno pozornost. Javnost more biti popolnoma pomirjena in prepričana, da se nič ne opušča, da se to vprašanje reši tako, da bo v polni meri zadoščeno pieteti svojcev, kakor tudi čustvom hvaležnosti patriotične splošnosti za žrtve, doprinešene domovini, ter da se trajno ohrani spomin na naše junake.

Promocija nadvojvode Evgena in generala Boroevića častnima doktorjema. Profesor na vseučilišču v Zagrebu, dr. Šilović, se je mudil te dni v glavnem stanu južno-zapadne vojske, da se določi rok za promocijo častnih doktorjev zagrebškega vseučilišča, nadvojvode Evgena in generala Boroevića. Promocija se bo vršila v glavnem stanu dne 30. t. m. oziroma 1. februarja. Prvi bo promiran nadvojvoda, naslednjega dne general. Promocija in izročitev doktorskih diplom se bo vršila po navadnem, svečanem načinu. V ta namen odidejo v glavni stan predstavitelji akademskega senata: vseučiliščni rektor dr. Fran Barac, dekan pravne fakultete dr. Milorad Stražnicky in profesor promotor dr. Josip Šilović.

Nemški službeni jezik na železnicah. Ravnateljstvo državnih železnic v Plznu je izdalo cirkularno naredbo, v kateri nalaga vsemu personalu strogo izvajanje ukaza glede rabe nemškega uradnega jezika. V svoje začudenje je doznalo ravnateljstvo — tako pravi uvodoma omenjena naredba —, da se mnogi uslužbenci, ki poznajo službeni nemški jezik, ne pokore ukazu. — Ravnateljstvo svari podrejeno osebje, naj se ne da zavajati od kakih agitacij k nepokorščini do odredb železniškega ministrstva. Kdor se ne bi pokoril, ga zadenejo po uradnih predpisih določene kazni, ali pa bo kaznovan s premeščenjem. Vsak pregrešek morajo predstojniki takoj naznaniti ravnateljstvu.

Razpis podpor. Do 28. februarja t. l. je razpisnih nekaj podpor iz ustanove „dr. Luigi Riess“, ki se podele: 1. osebam z družino, ki pripadajo delavskemu sloju in so ponesrečile na delu, da so postale za dalje časa nesposobne za delo; 2. osebam brez razlike spola, ki so prekoračile 70. leto starosti in so brez vsake pomoči; in 3. revnim družinam, ki so prišle ob svoje premoženje vsled elementarnih nezgod: vsled požara, potresa, toče itd. — Prosilci, ki morajo biti pristojni v tržaško občino, naj vlože svoje primerno opremljene prošnje v vložnem uradu tukajšnjega magistrata.

Kaj vse se piše in tiska! Nekateri nemški listi so priobčili pod naslovom »Dogodba iz francoskega strelskega jarka« to-le: Neki vojak je prišel domov in je našel svojo ženo, ki je bila v zasedenem ozemlju, z otročičem šestih mesecev. prisegala je, da ni grešila, da se je marveč izvršilo nasilstvo na njej. Vojak je seveda rohnel in zasramoval tudi otroka. Na to pa se je otrok vspel očitajoče in jecljal: »No, Sir . . .« Potemtakem je otrok šestih mesecev razumel že francoski, govoril angleški in — delal dovtipe!! In take stvari se tiskajo! A, kar je še hujše: je ljudij, ki jih verjamejo!

Pločnik v neredu. Prejeli smo: Ob Istrski cesti, katero so nedavno razširili in uredili, se nahaja nekaj pločnikov, posebno ob levi strani imenovane ceste, v največjem neredu. Od stavbišč ven na cesto mole razni zidi in zidiči, tako da je ob sedanji temi in megli zelo nevarno hoditi ob omenjeni cesti. Prosimo one, ki so poklicani v to, da napravijo red, da ne bo nepotrebnih nesreč.

Telovadno društvo „Sokol“ v Rojanu naznanja, da uprizori v sredo, 2. svečana, ob 4. pop. v dvorani „Konsumnega društva“ v Rojanu dve igri, petje, deklamacije in prosto zabavo. Ker je polovica čistega dobička namenjena hrabrim braniteljem ob Soči, polovica pa podružnici Družbe sv. Cirila in Metoda, se odbor nadeja velike udeležbe s strani našega občinstva.

Vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Trebčah je imelo dne 16. t. m. svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga skoraj vsi doma nahajajoči se udje. Zborovalo se je mirno, pohvalno. Soglasno so bili izvoljeni: Andrej Možina - Rokčev, predsednik, Ivan - Marija Kralj - Pavlinov, podpredsednik, Anton Požar, tajnik, Peter Čuk - Škeletov, blagajnik. Anton Malalan - Štivalin, Anton Škrlj in Mihael Hreščak - Bagonov, odborniki. Anton Kralj - Jerin, Jernej Kralj-Šček in Jurij Kralj - Kortežin v nadzorstvo in Ivan Kralj - Cvana, Jurij Kralj - Bordo in Jakop Kralj - Cvana ogledniki ali cenilci. Na predlog tajnika, da bi se tudi naše društvo spomnilo naših hrabrih vojakov na bojišču, je občni zbor soglasno volil iz društvene blagajne 100 K in sicer 50 K za Avstrijski Rdeči Križ in 50 K za vojake, ki se tako hrabro bojujejo proti požrešnemu Italijanu.

„Glasbena Matica v Ljubljani. V torek, 1. februarja l. 1916 zvečer bo koncertiral v veliki dvorani hotela „Union“ slavnoznani mojster na goslih gosp. Zlatko Baloković iz Zagreba, ki je pokazal že 4. oktobra l. 1915 Ljubljančanom, da zasluži svetovno slavo, katero so mu priznali že inozemski listi. — Spremljal ga bo zopet pianist umetnik gosp. prof. Krauth iz Zagreba.

Mestna zastavljalnica. Danes od 9. do 3. pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 136, zastavljeni meseca avgusta 1914. na bele listke, in sicer od št. 15.300 do št. 16.800.

Vesti iz Goriške.

Komen, 22. jan. 1916. — Dodatno k poročilu glede poseta Nj. c. in kr. Visokosti prestolonaslednika in nadvojvode Karla Franca Jožefa moramo še poročati, da so razni častniki napravili več slik o sprejemu prestolonaslednika. Med drugimi sta bili naslikani tudi učenki Mimi Leban in Milka Kovačič v beli obleki, kakor sta bili oblečeni na sprejemu s belim šopkom cvetic, ki ga je držala v roki Mimi Leban. Vsaki teh učenk so poslali po eno sliko v spomin na ta znameniti dan.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Išče se za gimn. profesorja zdrava soba s hrano blizu državne gimnazije. Ponudbe sprejema sluga drž. gimnazije. 39

Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja nova zlatarnica in urarnica Mihael Zitrin, Corso 47. 20

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10. 2465

Kupujem zastavne listke, zlato, pokvarjeno umetno zobovje. Via Maria Tereza 15, I. nad Vsaki dan od 10—12. 637

Makso Japel v Logatcu razpošilja po pošti od 1 do 5 kg: Fižol rudeč in bel po 96 vin. Domačo mast po K 9.—. Domačo slanino staro K 8·—. Domačo slanino novo po K 7·50. Domačo slanino papricirano po K 8·50. Domačo surovo mas o po K 7·—. Domače suho prešičje meso po K 7·— Domače ocvirke po K 5·—. Zbrana jabolka po 60 vin. 34

Klepar, begunec izdeluje in popravlja peči za pečenje kruha po K 5·50, cevi za štedilnike in peči, ter vsakovrstna klepарska dela po jako nizki ceni. Ker je begunec in pomoči potreben, se toplo priporoča sl. občinstvu Via Farneto 29.

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obrobki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Cermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Umetno-fotografični atelje
Trst, ulica del Rivo št. 42 (pritličje) Trst
Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razglede, posnetke notranjost lokalov, porcelanasto plošče za vsakovrst. spomenike.
POSEBNOST: POVEČANJE IZ VSAKE FOTOGRAFIJE
Radi udobnosti gosp. naročnikov sprejema naročbe in jih izvršuje na domu, ev. tudi zunaj mesta po najzmernejših cenah.
Trst, ul. del Rivo štev. 42

Zaloga tu in inozemskih vin, špirita, likerjev in razprodaja na drobno in debelo
Jakob Perhauc
Trst, Via delle Acque št. 6
(Nasproti Caffè Centrale).
Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dezertnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec slivovec in brinjavec. Izdelki I. vrste, došli iz dotičnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko.
Razprodaja od pol litra naprej.